Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

20. září 2019 *

„Dumping – Prováděcí nařízení (EU) č. 2017/1146 – Dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Číny a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd – Konečné antidumpingové clo – Obnovení řízení po částečném zrušení prováděcího nařízení (EU) č. 430/2013 – Článek 2 odst. 7 písm. a) a odst. 10 a 11 nařízení (ES) č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 7 písm. a) a odst. 10 a 11 nařízení (EU) 2016/1036] – Běžná hodnota – Spravedlivé srovnání – Neodpovídající typy výrobků – Článek 3 odst. 1 až 3 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 3 odst. 1 až 3 a čl. 9 odst. 4 a 5 nařízení 2016/1036) – Určení újmy“

Ve věci T-650/17,

Jinan Meide Casting Co. Ltd, se sídlem v Jinan (Čína), zastoupená R. Antoninim, E. Monard a B. Maniatisem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J.-F. Brakelandem, M. Françou a N. Kuplewatzkym, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/1146 ze dne 28. června 2017, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd (Úř. věst. 2017, L 166, s. 23),

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias (zpravodaj), předseda, I. Labucka a I. Ulloa Rubio, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Bukšek Tomac, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. března 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek[1]

I. Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, společnost Jinan Meide Casting Co. Ltd, se sídlem v Číně je výrobcem příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem, které je určeno pro tuzemský trh a vývoz.

A. Skutečnosti předcházející sporu ve věci T-424/13

2 Skutečnosti předcházející sporu, o němž Tribunál rozhodl v rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), jak jsou uvedeny v bodech 1 až 51 tohoto rozsudku, lze shrnout následovně.

3 Dne 16. února 2012 zveřejnila Evropská komise oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky, Thajska a Indonésie (Úř. věst. 2012, C 44, s. 33).

4 Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. ledna 2011 do 31. prosince 2011 (dále jen „období šetření“). Průzkum trendů významných pro posouzení újmy se týkal období od roku 2008 do konce období šetření.

5 Co se týče dovozu z Číny, vybrala Komise vzorek složený ze tří vyvážejících výrobců, představujících 88 % objemu vývozu uskutečněného společnostmi, které spolupracovaly. Součástí tohoto vzorku byla žalobkyně.

6 Komise odmítla přiznat těmto třem vyvážejícím výrobcům zacházení jako s podnikem v tržním hospodářství podle ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51), [nyní čl. 2 odst. 7 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21)]. Přiznala jim však individuální zacházení, pokud jde o jejich dumpingové rozpětí, podle čl. 9 odst. 5 druhého pododstavce nařízení č. 1225/2009 (nyní čl. 9 odst. 5 druhý pododstavec nařízení 2016/1036).

7 Komise měla za to, že pro účely určení běžné hodnoty je vhodné vybrat Indii jako třetí zemi s tržním hospodářstvím ve smyslu čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 [nyní čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení 2016/1036]. Pouze jeden indický výrobce (dále jen „výrobce ve srovnatelné zemi“) souhlasil s poskytnutím údajů nezbytných pro určení běžné hodnoty.

8 Dne 14. listopadu 2012 přijala Komise nařízení (EU) č. 1071/2012, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska (Úř. věst. 2012, L 318, s. 10) (dále jen „prozatímní nařízení“).

9 Dne 13. května 2013 přijala Rada Evropské unie prováděcí nařízení (EU) č. 430/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska, o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o ukončení řízení s ohledem na Indonésii (Úř. věst. 2013, L 129, s. 1).

1 – Jsou reprodukovány pouze body tohoto rozsudku, které Tribunál považuje za užitečné zveřejnit.

10 Článek 1 odst. 1 prováděcího nařízení č. 430/2013 stanovil:

„Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem, s vynětím částí kompresních fitinek používajících metrický závit podle normy ISO DIN 13 a kruhových rozvodných skříní z kujné (tvárné) litiny se závitem bez víka, v současnosti kódu KN ex 7307 19 10 (kód TARIC 7307 19 10 10), pocházejícího z Čínské lidové republiky […] a Thajska.“

11 Pokud jde o dovoz žalobkyně, čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení č. 430/2013 stanovil, že sazba konečného antidumpingového cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Evropské unie před proclením je pro dotčený výrobek stanovena na 40,8 %.

B. Žaloba ve věci T-424/13

12 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. srpna 2013 podala žalobkyně žalobu (dále jen „původní žaloba“), kterou se domáhala zrušení prováděcího nařízení č. 430/2013 v rozsahu, v němž se na ní vztahovalo (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 52).

13 Původní žaloba byla založena na pěti žalobních důvodech (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57).

14 První žalobní důvod vycházel z porušení práva žalobkyně na obhajobu ze strany orgánů Unie a z porušení různých ustanovení nařízení č. 1225/2009, neboť tyto orgány jí odmítly sdělit informace relevantní pro určení běžné hodnoty. V rámci prvního žalobního důvodu se žalobkyně dovolávala třech výtek. Konkrétně v první z těchto výtek kritizovala orgány Unie za to, že jí odepřely přístup k výpočtům běžné hodnoty poté, co obdržela povolení od výrobce ve srovnatelné zemi seznámit se s údaji, na nichž byly založeny tyto výpočty (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57).

15 Druhý žalobní důvod vycházel především ze zjevně nesprávného posouzení a nesprávného právního posouzení, jelikož orgány zamítly žádosti o úpravu běžné hodnoty, pokud jde o suroviny a produktivitu, které žalobkyně předložila, a podpůrně z nedostatečného odůvodnění (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57). Třetí žalobní důvod vycházel ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, jakož i z porušení zásady zákazu diskriminace z důvodu, že orgány použily nesprávnou metodiku pro určení běžné hodnoty neodpovídajících výrobků (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57). Čtvrtý žalobní důvod vycházel z porušení podstatných formálních náležitostí, jelikož Komise opožděně oznámila závěry ohledně zacházení jako s podnikem v tržním hospodářství (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57). Pátý žalobní důvod vycházel z nesprávného skutkového zjištění a zjevně nesprávného posouzení, jakož i z porušení nařízení č. 1225/2009 z důvodu, že určení újmy odvětví Unie bylo založeno na nepřesných údajích, pokud jde o objem dumpingového dovozu pocházejícího z Číny (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 57).

16 Rozsudkem ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), zamítl Tribunál čtvrtý žalobní důvod (body 59 až 89 rozsudku), jakož i druhou a třetí výtku vznesenou v rámci prvního žalobního důvodu (body 108 až 127 rozsudku).

17 Tribunál však vyhověl první výtce vznesené v rámci prvního žalobního důvodu (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, body 128 až 221). Tribunál dospěl k závěru, že aniž je třeba posuzovat druhý, třetí a pátý žalobní důvod, musí být prováděcí nařízení č. 430/2013 zrušeno (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 221).

18 V bodě 1 výroku rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), Tribunál rozhodl:

„Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 430/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a Thajska, o konečném výběru prozatímního cla uloženého z tohoto dovozu a o ukončení řízení s ohledem na Indonésii se zrušuje v rozsahu, v němž se použije na společnost Jinan Meide Casting Co. Ltd.“

C. Skutečnosti předcházející sporu po vyhlášení rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13)

19 Dne 28. října 2016 zveřejnila Komise oznámení týkající se [rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378)] v souvislosti s prováděcím nařízením č. 430/2013 (Úř. věst. 2016, C 398, s. 57, dále jen „oznámení ze dne 28. října 2016“).

20 Ve třetím bodu odůvodnění oznámení ze dne 28. října 2016 Komise uvedla, že podle článku 266 SFEU by se žádost dotčeného vyvážejícího výrobce o zveřejnění výpočtů běžné hodnoty za použití důvěrných údajů od výrobce ve srovnatelné zemi měla s ohledem na konkrétní okolnosti v souvislosti s tímto vyvážejícím výrobcem přezkoumat.

21 Ve čtvrtém bodu odůvodnění oznámení ze dne 28. října 2016 Komise konstatovala, že se zrušení prováděcího nařízení č. 430/2013 týkalo jednoho kroku správního řízení, konkrétně poskytnutí informací vyvážejícímu výrobci. Domnívala se tedy, že aby vyhověla rozsudku Tribunálu ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), má možnost opravit ty prvky řízení, které vedly k předmětnému zrušení, a zároveň ponechat beze změny ty části, jež nejsou zmíněným rozsudkem dotčeny, a že všechna zjištění uvedená v prováděcím nařízení č. 430/2013, která nebyla napadena ve lhůtách k tomu určených nebo která sice byla napadena, ale ve vztahu k nimž nebylo žalobkyni vyhověno v rozsudku Tribunálu, nebo která Tribunálem nebyla prověřena, a nevedla proto ke zrušení prováděcího nařízení č. 430/2013, zůstávají v platnosti.

22 V pátém a šestém bodu odůvodnění oznámení ze dne 28. října 2016 Komise uvedla, že vzhledem k výše uvedeným skutečnostem opětovně zahajuje antidumpingové šetření týkající se dovozů fitinek z kujné litiny pocházejících z Číny, které vedlo k přijetí prováděcího nařízení č. 430/2013, ve vztahu k dotčenému vyvážejícímu výrobci a obnovuje toto šetření k okamžiku vzniku nesrovnalosti zveřejněním tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a že toto opětovné zahájení je ve svém rozsahu omezeno na splnění povinností plynoucích z rozsudku Tribunálu s ohledem na žalobkyni.

23 Komise sdělila žalobkyni několik po sobě jdoucích verzí výpočtů dumpingového rozpětí, jakož i různé dokumenty týkající se těchto výpočtů a údajů předložených výrobcem ve srovnatelné zemi (dopisy ze dne 23. prosince 2016, 31. ledna 2017, 14. února 2017 a 12. dubna 2017 a e-maily ze dne 21. dubna 2017 a 29. května 2017).

24 Žalobkyně předložila svá vyjádření v dopisech ze dne 19. ledna 2017 a 2. května 2017.

25 Dne 8. března 2017 provedla Komise slyšení žalobkyně a dvou dovozců dotčeného výrobku a dne 15. března 2017 a 25. dubna 2017 dvě další slyšení žalobkyně.

26 Dne 28. června 2017 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2017/1146, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd (Úř. věst. 2017, L 166, s. 23, dále jen „napadené nařízení“).

27 V bodech 4 až 6 odůvodnění napadeného nařízení Komise odůvodnila způsob splnění povinností plynoucích z rozsudku ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada (T-424/13, EU:T:2016:378), slovy podobnými těm ve čtvrtém až šestém bodu odůvodnění oznámení ze dne 28. října 2016 (viz body 20 až 22 výše).

28 Článek 1 odst. 1 napadeného nařízení stanoví:

„Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem, s vynětím částí kompresních fitinek používajících metrický závit podle normy ISO DIN 13 a kruhových rozvodných skříní z kujné (tvárné) litiny se závitem bez víka, v současnosti kódu KN ex 7307 19 10 (kód TARIC 7307191010), pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide (doplňkový kód TARIC B336).“

29 Článek 1 odst. 2 napadeného nařízení stanoví:

„Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, činí 39,2 %.“

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

30 Návrhem došlým kanceláři dne 25. září 2017 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

31 Dne 22. prosince 2017 předložila Komise svou žalobní odpověď.

32 Replika a duplika byly předloženy dne 20. února 2018 a dne 3. dubna 2018.

33 Dopisem ze dne 4. dubna 2018 byly strany informovány o ukončení písemné části řízení a o možnosti požádat o konání jednání za podmínek stanovených v článku 106 jednacího řádu Tribunálu. Dopisem ze dne 6. dubna 2018 žalobkyně požádala o konání jednání.

34 Dne 1. února 2019 Tribunál v rámci organizačního procesního opatření položil účastnicím řízení několik otázek k písemnému zodpovězení a vyzval je, aby předložily určité dokumenty. Účastnice řízení Tribunálu odpověděly podáními ze dne 22. února 2019.

35 Dne 1. března 2019 Tribunál v rámci nového organizačního procesního opatření vyzval Komisi, aby předložila doplňující dokument. Komise na tuto výzvu odpověděla podáním ze dne 5. března 2019.

36 Jednání se konalo dne 7. března 2019. Na jednání žalobkyně potvrdila, jak uvedla v písemné odpovědi na otázku Tribunálu, že vzala zpět pátý žalobní důvod.

37 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– napadené nařízení zrušil;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

38 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

39 Jak bylo uvedeno v bodě 36 výše, žalobkyně vzala zpět pátý žalobní důvod. Tato žaloba je tedy založena pouze na čtyřech žalobních důvodech. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) nařízení č. 1225/2009 z důvodu pochybení Komise, kterých se dopustila při určení běžné hodnoty. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 10 uvedeného nařízení (nyní čl. 2 odst. 10 nařízení 2016/1036) a článku 2.4 Dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (GATT) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 103; Zvl. vyd. 11/21, s. 189, dále jen „antidumpingová dohoda“), která je uvedena v příloze 1 A Dohody o založení Světové obchodní organizace (WTO) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 3; Zvl. vyd. 11/21, s. 82), jelikož Komise nesprávně odmítla některé žádosti o úpravu ze strany žalobkyně. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a), odstavce 10, *ab initio* a písm. a), a odstavce 11 tohoto nařízení [nyní čl. 2 odst. 7 písm. a), odstavec 10, *ab initio* a písm. a), a odstavec 11 nařízení 2016/1036] z důvodu pochybení, kterých se dopustila Komise při určení běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 1 až 3 dotčeného nařízení (nyní čl. 3 odst. 1 až 3 nařízení 2016/1036) z důvodu použití nepřesných údajů týkajících se dovozů a rovněž z porušení článku 3 a čl. 9 odst. 4 a 5 uvedeného nařízení (nyní čl. 9 odst. 4 nařízení 2016/1036), jakož i z nedostatečného odůvodnění, jelikož Komise se v napadeném nařízení výslovně nevyjádřila k újmě a příčinné souvislosti.

40 Především je třeba uvést, že v bodě 19 odůvodnění napadeného nařízení Komise uvedla, že právem použitelným pro opětovné zahájení antidumpingového šetření je nařízení č. 1225/2009, které bylo hmotným právem v době přijetí nařízení zrušeného Tribunálem. Dodala, že nařízení 2016/1036, kterým bylo zrušeno a nahrazeno nařízení č. 1225/2009 s účinností od 19. července 2016, je v každém případě kodifikací nařízení č. 1225/2009 a jeho změn. V žalobě žalobkyně s těmito úvahami souhlasila s výhradou, že lze pojem „základní nařízení“ použitý v napadeném nařízení vykládat jako odkaz na nařízení č. 1225/2009.

41 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že ačkoli dodržování zásad, kterými se řídí časová působnost právních předpisů, jakož i požadavky související se zásadami právní jistoty a ochrany legitimního očekávání vyžadují použití hmotněprávních norem platných v době rozhodné z hlediska skutkových okolností, i když tyto právní normy již nejsou platné v okamžiku přijetí aktu orgánem Unie, musí být právní základ aktu a použitelná procesní pravidla platné v okamžiku přijetí tohoto aktu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. června 2016, Komise v. McBride a další, C-361/14 P, EU:C:2016:434, bod 40 a citovaná judikatura).

42 Z toho v projednávaném případě vyplývá, že pokud bylo napadené nařízení přijato na základě nařízení 2016/1036 a v souladu s procesními pravidly stanovenými tímto nařízením, je třeba legalitu napadeného nařízení posoudit na základě hmotněprávních norem použitelných na skutečnosti, kterých se týká antidumpingové šetření, tedy norem stanovených nařízením č. 1225/2009. Vzhledem k tomu, že se žalobní důvody zaměřují výhradně na použití těchto hmotněprávních norem, je proto třeba v rámci jejich posouzení v bodech 44 až 412 níže odkazovat pouze na nařízení č. 1225/2009 (dále jen „základní nařízení“).

43 Tribunál považuje za vhodné posoudit na prvním místě třetí žalobní důvod.

A. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 2 odst. 7 písm. a) odstavce 10, ab initio a písm. a), a odstavce 11 základního nařízení z důvodu pochybení Komise při určení běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků

44 Třetí žalobní důvod se skládá ze dvou částí, z nichž první vychází z toho, že metoda přijatá Komisí k určení běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků (dále jen „sporná metoda“) je nepřiměřená, a druhá vychází z toho, že tato metoda neodráží v plném rozsahu dumpingové praktiky, což je v rozporu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

1. Úvodní poznámky

45 Úvodem je třeba zaprvé připomenout, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení existují dvě metody pro určení běžné hodnoty v případě, že je vyvážející země zemí bez tržního hospodářství.

46 Jak konstatoval Soudní dvůr, ze znění a struktury ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení vyplývá, že základní metodou pro určení běžné hodnoty v takovém případě je „cena nebo početně zjištěná hodnota ve třetí zemi s tržním hospodářstvím“ nebo „cena, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně [Unie]“. V případě, že to není možné, je definována doplňující metoda pro určení této hodnoty, podle níž se běžná hodnota určí „na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo kterou je třeba zaplatit za obdobné výrobky v [Unii], která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí“ (rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 24).

47 Podle Soudního dvora je cílem tohoto přednostního použití základní metody stanovené těmito ustanoveními, aby byla v zemi vývozu rozumně určena běžná hodnota na základě volby třetí země, kde je cena obdobného výrobku vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi země vývozu, musí se ovšem jednat o zemi s tržním hospodářstvím. Z toho vyplývá, že použití této základní metody se lze vyhnout pouze tehdy, když jí není možné použít (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, body 25 a 26).

48 Kromě toho jak ze znění, tak i struktury čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyplývá, že úpravu vývozní ceny nebo běžné hodnoty lze učinit pouze z důvodu zohlednění rozdílů týkajících se faktorů, které mají vliv na ceny, a tedy na jejich srovnatelnost. Jinými slovy to znamená, že cílem úpravy je obnovit symetrii mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou výrobku, takže pokud úprava nebyla náležitým způsobem provedena, znamená to naopak, že byla vytvořena asymetrie mezi těmito dvěma hodnotami (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, T-423/09, EU:T:2011:764, bod 42 a citovaná judikatura).

49 Článek 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení stanoví zejména, že se provede úprava o rozdíly ve fyzických vlastnostech daného výrobku a že výše úpravy musí odpovídat rozumnému odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu. Na druhé straně toto ustanovení neupřesňuje, jak postupovat k dosažení takového rozumného odhadu. Dále je třeba poznamenat, že za účelem obnovení symetrie mezi běžnou hodnotou obdobného výrobku a vývozní cenou dotčeného výrobku toto ustanovení nevyžaduje, aby výše takto odhadnuté úpravy přesně odrážela takovou tržní hodnotu, ale pouze to, aby představovala rozumný odhad.

50 Jak vyplývá z judikatury, Komise má v mezích definovaných článkem 2 odst. 7 písm. a) i článkem 2 odst. 10 základního nařízení širokou posuzovací pravomoc, pokud jde o posouzení běžné hodnoty výrobku, jakož i o posouzení skutečností odůvodňujících spravedlivou povahu srovnání běžné hodnoty a skutečné vývozní ceny, přičemž pojmy „rozumné určení“ a „spravedlnost“, které musí Komise použít v souvislosti s těmito ustanoveními, mají vágní povahu a musí být Komisí případ od případu konkretizovány s ohledem na příslušný hospodářský kontext (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne

7. května 1987, NTN Toyo Bearing a další v. Rada, 240/84, EU:C:1987:202, bod 19, a ze dne 16. prosince 2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. Rada, T-423/09, EU:T:2011:764, body 40 a 41 a citovaná judikatura).

51 Při provádění těchto posouzení však musí Komise dbát na to, aby se opírala o hodnoty a parametry, o nichž je možné se ujistit, že jsou obvyklým výsledkem působení tržních sil, a zejména skutečné hospodářské soutěže (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 10. září 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, body 66 až 68).

52 Použité metody musí být navíc v souladu s konečným cílem výpočtu dumpingového rozpětí, kterým je, jak vyplývá z čl. 2 odst. 11 základního nařízení, odrážet v plném rozsahu dumpingové praktiky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 54).

53 Obecně je věcí unijního soudu, aby ověřil, zda při volbě metod k určení běžné hodnoty a při zajištění spravedlivého srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozními cenami Komise neopomenula přihlédnout k základním informacím za účelem zjištění odpovídajícího charakteru těchto voleb a zda informace ve spise byly přezkoumány s veškerou řádnou péčí (v tomto smyslu viz obdobně rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 22).

2. K první části, vycházející z toho, že Komise přijala nepřiměřenou metodu k určení běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků

54 Žalobkyně tvrdí, že sporná metoda je založena na nesprávném předpokladu, že se tržní hodnota fyzických rozdílů odráží ve vývozních cenách, zatímco podle vlastních zjištění Komise tyto vývozní ceny alespoň částečně odrážejí dumping. Navíc tvrdí, že tato metoda je založena na chybném předpokladu, že ceny vývozu neodpovídajících typů výrobků odrážejí úroveň dumpingu odpovídající úrovni zjištěné u těch typů výrobků, u nichž existoval přímo srovnatelný typ výrobku (dále jen „přímo srovnatelné typy výrobků“). Tento předpoklad je přitom nepřiměřený a neověřitelný. Komise proto podle ní porušila čl. 2 odst. 7 písm. a) a odstavec 10, *ab initio* a písm. a), základního nařízení. Na jednání žalobkyně mimoto zdůraznila, že existuje celá řada alternativních metod, které mohla Komise využít v rámci použitelných ustanovení.

55 Komise odpovídá, že průměrná běžná hodnota byla upravena o tržní hodnotu fyzických rozdílů v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení. Tvrdí, že v souvislosti s definicí tržní hodnoty ze strany International Valuation Standard Council (Rada pro mezinárodní oceňovací standardy, IVSC) je třeba mít za to, že se tržní hodnota odráží ve vývozních cenách. Podle jejího názoru je totiž třeba předpokládat, že první nezávislý zákazník platí tržní hodnotu a že vývozní cena je cena zaplacená na trhu Unie. Komise navíc tvrdí, že její metoda umožnila snížit dopad typů výrobků s vysokým dumpingovým rozpětím a že v důsledku toho bylo celkové dumpingové rozpětí sníženo ve prospěch žalobkyně. V rámci písemných odpovědí na otázky položené Tribunálem a na jednání Komise trvala na tom, že sporná metoda byla použita na základě žádostí žalobkyně a vzhledem k nemožnosti provést individuální určení rozdílů ve fyzických vlastnostech jednotlivých typů výrobků. V zásadě tvrdí, že legalita této metody musí být přezkoumána s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení, a nikoli s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 7 písm. a) uvedeného nařízení, nebo jeho čl. 2 odst. 11, které se týkají různých fází určení dumpingového rozpětí.

56 Před posouzením argumentů žalobkyně je třeba se vrátit k obsahu sporné metody, jakož i podílu objemu vývozu žalobkyně dotčenému použitím této metody.

57 Jak vyplývá z bodu 68 odůvodnění prozatímního nařízení, Komise původně vypočítala dumpingové rozpětí žalobkyně na základě srovnání vážené průměrné běžné hodnoty každého typu obdobného přímo srovnatelného výrobku, stanovené pro srovnatelnou zemi, s váženou průměrnou vývozní cenou

odpovídajícího typu dotčeného výrobku. V důsledku toho nezahrnula do tohoto výpočtu transakce týkající se neodpovídajících typů výrobků. Následně přijala žádost žalobkyně o zohlednění těchto transakcí při výpočtu dumpingového rozpětí, které podle informací v žalobě, jež nebyly rozporovány, představovaly 44 % celkového objemu jejího vývozu do Unie. Bod 18 odůvodnění prováděcího nařízení č. 430/2013 tak uvádí, že u nepřímo srovnatelných typů výrobků se při stanovení běžné hodnoty vycházelo z aritmetického průměru běžné hodnoty přímo srovnatelných typů výrobků, upravené tržní hodnotou rozdílů ve fyzických vlastnostech podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení.

58 Jak je uvedeno v bodě 2.2.3 přílohy k informačnímu dokumentu Komise ze dne 23. prosince 2016 s názvem „Výpočet dumpingového rozpětí společnosti Jinan Meide Casting Co., Ltd. ‚JMCC' " (dále jen „dokument ze dne 23. prosince 2016") Komise provedla spornou metodu následovně.

59 Komise určila, že lineární průměr vývozní ceny všech přímo srovnatelných typů výrobků činí 16 čínských jüanů (CNY)/kg (přibližně 2,12 eur/kg). Lineární průměr běžné hodnoty pro odpovídající obdobné typy výrobků byl stanoven na 20,91 CNY/kg (přibližně 2,77 eur/kg). Poté s cílem určit úpravu o fyzické rozdíly mezi přímo srovnatelnými typy výrobků a neodpovídajícími typy výrobků vypočítala Komise poměr mezi průměrnou vývozní prodejní cenou každého typu neodpovídajícího výrobku a lineárním průměrem vývozní ceny přímo srovnatelných typů výrobků. Poté tyto poměry v procentech uplatnila na lineární průměr běžné hodnoty, a tak získala běžnou hodnotu každého neodpovídajícího typu výrobku, upravenou o fyzické rozdíly.

60 Například průměrná jednotková vývozní cena neodpovídajícího typu výrobku, s kontrolním číslem výrobku 0002FF00BN, byla 11,83 CNY/kg (přibližně 1,57 eur/kg), což se rovnalo 73,92 % lineárního průměru vývozní ceny přímo srovnatelných typů výrobků. Komise použila tento poměr 73,92 % na lineární průměr běžné hodnoty těchto typů výrobků, a tak pro neodpovídající typ dotčeného výrobku získala běžnou hodnotu upravenou o fyzické rozdíly 15,46 CNY/kg (přibližně 2,05 eur/kg).

61 Žalobkyně zpochybnila platnost této metody v rámci správního řízení před přijetím prováděcího nařízení č. 430/2013, jakož i před Tribunálem v rámci třetího žalobního důvodu své původní žaloby (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, body 57 a 123). Jak však bylo připomenuto v bodě 17 výše, Tribunál vyhověl první výtce vznesené v rámci prvního žalobního důvodu, vycházející z toho, že Komise odmítla zveřejnit výpočty běžné hodnoty, aniž přezkoumala druhý, třetí a pátý žalobní důvod. Přestože v rámci opětovného zahájení řízení žalobkyně zopakovala svá vyjádření, Komise tento problém neposoudila a přepočítala dumpingové rozpětí žalobkyně znovu za použití sporné metody.

62 Je však třeba zdůraznit, jak lze vyvodit z bodu 2.2.3 dokumentu ze dne 23. prosince 2016, a jak účastnice řízení potvrdily v rámci písemné odpovědi na otázku Tribunálu, že Komise pro účely výpočtu běžné hodnoty a dumpingového rozpětí určila kromě přímo srovnatelných typů výrobků a neodpovídajících typů výrobků třetí kategorii typů výrobků, tj. „kvazi odpovídající" typy výrobků.

63 V tomto ohledu co se týče kategorie „kvazi odpovídajících" typů výrobků, z informací v bodě 2.2.3 dokumentu ze dne 23. prosince 2016 vyplývá, že zahrnuje typy výrobků prodaných žalobkyní, které se odlišují od těch přímo srovnatelných pouze tím, že jejich povrch není galvanizován. Typy výrobků patřící do této kategorie mají svou běžnou hodnotu upravenou na základě běžné hodnoty odpovídajícího typu galvanizovaného obdobného výrobku. V případě typu výrobku s černým povrchem (B) byla běžná hodnota stanovena na 80 % běžné hodnoty odpovídajícího typu galvanizovaného obdobného výrobku. Pro ostatní povrchy (A, E a M) se použila stejná běžná hodnota typu galvanizovaného obdobného výrobku jako celku.

64 Podle informací účastníků řízení v jejich písemných odpovědích na otázky Tribunálu je rozdělení 1 528 typů výrobků prodaných na vývoz do tří kategorií stanovených v bodě 62 výše následující.

65 Zaprvé 202 typů výrobků představujících 55 % celkového objemu vývozu žalobkyně bylo považováno za přímo srovnatelné typy výrobků. U těchto typů výrobků bylo proto dumpingové rozpětí v souladu s body 17 a 19 odůvodnění prováděcího nařízení č. 430/2013 určeno výpočtem běžné hodnoty na základě domácího prodeje výrobce ve srovnatelné zemi, uskutečněného v běžném obchodním styku, nebo na základě vytvořené hodnoty. Zadruhé 343 typů výrobků představujících 17 % celkového objemu bylo považováno za „kvazi odpovídající“ typy výrobků, u nichž bylo dumpingové rozpětí určeno úpravou běžné hodnoty na základě metodiky popsané v bodě 63 výše. Zatřetí ostatní typy výrobků, tj. 983 typů výrobků představujících 28 % téhož celkového objemu, bylo považováno za výrobky spadající do kategorie neodpovídajících typů výrobků, u nichž byla běžná hodnota vypočtena a upravena v souladu se spornou metodou.

66 Z výše uvedeného tedy vyplývá, že sporná metoda byla použita k určení dumpingového rozpětí části vývozů žalobkyně představující čtvrtinu až třetinu jejich celkového objemu, tj. nezanedbatelnou část uvedeného objemu. Použití této metody proto mohlo mít významný dopad na výpočet dumpingového rozpětí určeného pro všechny tyto vývozy.

67 Nejprve je třeba posoudit argument žalobkyně, podle kterého je sporná metoda založena na předpokladu, že vývozní ceny žalobkyně odrážejí tržní hodnotu rozdílů ve fyzických vlastnostech, což by bylo v rozporu se závěrem Komise, podle něhož jsou tyto vývozní ceny přinejmenším částečně dumpingové.

68 Je třeba poznamenat, že s ohledem na informace uvedené v bodech 57 až 59 výše lze spornou metodu popsat jako kombinaci dvou fází, a sice na jedné straně určení běžné hodnoty v souladu se základní metodou stanovenou v čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení (viz body 46 a 47 výše) a na druhé straně použití úpravy o fyzické rozdíly za podmínek stanovených v čl. 2 odst. 10 písm. a) uvedeného nařízení. Jak v souhrnu z těchto informací vyplývá, Komise se domnívala, že rozdíly mezi vývozními cenami uplatňovanými žalobkyní pro neodpovídající typy výrobků a těmito cenami, pokud jde o přímo srovnatelné typy výrobků, představují rozumný odhad hodnoty fyzických rozdílů mezi těmito typy výrobků pro účely úpravy běžné hodnoty.

69 Žalobkyně nezpochybňuje jako takovou legalitu první fáze této metody, a sice odkaz na průměrnou jednotkovou cenu obdobného výrobku na indickém trhu pro určení běžné hodnoty, ale pouze legalitu druhé z těchto fází, a sice použití poměru ceny každého neodpovídajícího typu výrobku k průměrné vývozní jednotkové ceně přímo srovnatelných typů výrobků k určení výše úpravy běžné hodnoty pro účely spravedlivého srovnání ve smyslu čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

70 Je třeba konstatovat, že argument žalobkyně je založen na správném předpokladu. Cena, jež je pravděpodobně ovlivněna dumpingem, totiž nemůže být základem pro rozumný odhad tržní hodnoty rozdílů ve fyzických vlastnostech ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení, jelikož taková cena pravděpodobně není obvyklým výsledkem tržních sil.

71 Zdá se tedy paradoxní, že Komise upravuje běžnou hodnotu daného typu obdobného výrobku na základě hodnoty, která může být ovlivněna dumpingem, zatímco se snaží určit tuto běžnou hodnotu na základě její hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím s cílem identifikovat cenu, která je vytvářena za okolností co nejvíce srovnatelných s okolnostmi země vývozu.

72 Z podstaty věci není totiž možné, aby Komise předpokládala, že taková hodnota, která je potenciálně ovlivněna dumpingem, byla vytvořena za podmínek tržního hospodářství. V této fázi řízení tedy Komise nemůže vyloučit, že tato hodnota je výsledkem umělého podhodnocení, které vede k nižší částce, než je částka, na kterou by byla tato hodnota stanovena, pokud by byla pouze výsledkem sil působících volně na trhu.

73 Kromě toho je třeba konstatovat, že použití úpravy běžné hodnoty pro účely spravedlivého srovnání, jež odpovídá částce určené na základě vývozních cen, u kterých se Komise právě snaží posoudit podhodnocení v důsledku dumpingu, neodráží jednotný přístup.

74 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že za účelem rozumného a objektivního určení dumpingového rozpětí musí být výpočet běžné hodnoty daného typu výrobku v zásadě založen na údajích nezávislých na cenách, u kterých se Komise určením této běžné hodnoty právě snaží posoudit podhodnocení, kterému podléhají.

75 Běžná hodnota je totiž referenční hodnotou, se kterou se potenciálně dumpingová vývozní cena porovnává. Toto srovnání je zkresleno, pokud je do výpočtu takové referenční hodnoty zahrnut prvek tvořící vývozní cenu, která se má porovnat.

76 Komise byla v projednávaném případě zajisté oprávněna provést úpravu běžné hodnoty, jelikož tato hodnota byla určena na základě průměrné jednotkové hodnoty přímo srovnatelných typů výrobků na indickém trhu. Jak přitom uvedla Komise v písemné odpovědi na otázku Tribunálu, jednotné použití této průměrné jednotkové hodnoty pro určení běžné hodnoty všech neodpovídajících typů výrobků nebylo v projednávaném případě vhodné, neboť bylo zjištěno, že kolísání průměrných vývozních cen různých typů neodpovídajících výrobků bylo značné, od méně než 10 CNY/kg (přibližně 1,32 eur/kg) do více než 100 CNY/kg (přibližně 13,2 eur/kg). Bez úpravy by takové jednotné použití průměrné jednotkové hodnoty tak nezajistilo srovnatelnost mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou každého typu neodpovídajícího výrobku.

77 Komise však neprokázala, že použití prvku tvořícího vývozní ceny neodpovídajících typů výrobků za účelem úpravy běžné hodnoty, s kterou jsou tyto ceny porovnány, bylo takové povahy, aby obnovilo symetrii mezi těmito cenami a běžnou hodnotou v souladu s cílem čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Zejména nic nenasvědčovalo tomu, že poměr vývozní ceny každého neodpovídajícího typu výrobku k průměrné jednotkové vývozní ceně přímo srovnatelných typů výrobku správně odrážel hodnotu fyzických rozdílů mezi posledně uvedenou kategorií typu výrobku a dotčeným neodpovídajícím typem výrobku.

78 Je pravda, že nelze vyloučit, že v některých případech rozdíl mezi vývozními cenami určitých typů neodpovídajících specifických výrobků a vývozními cenami přímo srovnatelných typů výrobků odpovídá tržní hodnotě fyzických vlastností dotčených neodpovídajících typů výrobků. Kromě toho čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení nevyžaduje, aby úprava dokonale odrážela tuto hodnotu, ale pouze aby představovala rozumný odhad.

79 V projednávaném případě je však sporná metoda založena na domněnce, že tento cenový rozdíl odpovídá tržní hodnotě fyzických rozdílů pro všechny neodpovídající typy výrobků.

80 Jak přitom žalobkyně zdůraznila, aniž Komise vyjádřila v tomto ohledu svůj nesouhlas, tato domněnka nutně předpokládá, že je třeba nejprve vycházet z toho, že vývozy všech těchto typů výrobků podléhají dumpingu úrovně odpovídající úrovni zjištěné pro přímo srovnatelné typy výrobků.

81 Domněnka, že cenový rozdíl mezi oběma dotčenými typy výrobků odpovídá tržní hodnotě rozdílů ve fyzických vlastnostech, předpokládá, že pokud by takové rozdíly ve fyzických vlastnostech neexistovaly, neodpovídající typy výrobků by se prodávaly na vývoz za tutéž cenu jako přímo srovnatelné typy výrobků.

82 Taková domněnka tedy z podstaty věci předpokládá, že dumpingové rozpětí, které může ovlivňovat ceny těchto dvou kategorií typů výrobků, je na stejné úrovni. Naopak, cenové rozdíly mezi těmito dvěma kategoriemi dotčených typů výrobků totiž mohou přinejmenším částečně vyplývat z rozdílů v dumpingovém rozpětí, a proto je nelze s dostatečnou spolehlivostí považovat za rozdíly, jež odráží pouze rozdíly ve fyzických vlastnostech.

83 Za těchto podmínek, jak správně tvrdí žalobkyně v rámci druhého argumentu předloženého v rámci této části, nemůže být hypotéza rovnocenných dumpingových rozpětí pro obě kategorie dotčených typů výrobků považována za rozumnou ani prokazatelnou.

84 Tento předpoklad je totiž obtížně slučitelný s výpočtem dumpingového rozpětí podle typu výrobku, který naopak vychází z toho, že se toto dumpingové rozpětí může lišit podle typu posuzovaného výrobku a že je nezbytné provést tento výpočet, aby náležitě odrážel v plném rozsahu dumpingové praktiky v souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 54).

85 Navíc tabulka podrobných výpočtů dumpingového rozpětí žalobkyně pro jednotlivé typy výrobků, připojená k dokumentu, jenž Komise zaslala žalobkyni dne 29. května 2017 a Tribunálu v rámci organizačního procesního opatření (dále jen „tabulka ze dne 29. května 2017“), tento předpoklad nepotvrzuje.

86 Tato tabulka totiž ukazuje, co se týče přímo srovnatelných nebo „kvazi odpovídajících“ typů výrobků, že existuje zvláště velký rozsah dumpingových rozpětí, který se pohybuje od záporných hodnot nižších než -50 % po kladné hodnoty dosahující téměř 500 %. Komise přitom neposkytla žádný důkaz, který by podpořil hypotézu, že by tomu bylo jinak v případě neodpovídajících typů výrobků.

87 Mimoto je třeba konstatovat, jak učinila rovněž žalobkyně, že jak vyplývá z popisu sporné metody v bodě 2.2.3 dokumentu ze dne 23. prosince 2016 (viz bod 59 výše), a jak potvrzuje zjednodušený příklad této metody v žalobě, mělo by použití této metody v zásadě vést k totožné výši pro průměrné dumpingové rozpětí typů přímo srovnatelných výrobků a pro takové rozpětí každého z typů neodpovídajících výrobků.

88 Jak totiž uvedla žalobkyně, vychází-li se z teoretického předpokladu, že průměrná běžná hodnota a průměrná vývozní cena přímo srovnatelných typů výrobků jsou, v tomto pořadí, 13 a 10, a že vývozní cena daného neodpovídajícího typu výrobku je 7, vede uplatnění metody Komise k použití poměru mezi touto cenou 7 a průměrnou vývozní cenou 10, tedy ve výši 70 %, na průměrnou běžnou hodnotu 13, aby se po úpravě získala běžná hodnota dotčeného neodpovídajícího typu výrobku, tedy 9.1. Jak přitom poznamenává žalobkyně, tento výpočet vede ve zjednodušené podobě uvedené v žalobě, který Komise nezpochybnila, k dumpingovému rozpětí pro neodpovídající typ výrobku, které je totožné s průměrným dumpingovým rozpětím přímo srovnatelných typů výrobků, tj. ve fiktivním příkladu použitém žalobkyní dosahuje 30 %.

89 Příklad poskytnutý Komisí v bodě 2.2.3 dokumentu ze dne 23. prosince 2016, který je založen na skutečných číslech použitých pro určení upravené běžné hodnoty neodpovídajících výrobků, vede k podobnému výsledku.

90 Jak je totiž uvedeno v bodě 59 výše, Komise určila průměrnou jednotkovou cenu dotčeného výrobku pro vývoz na 16 CNY za kilogram a průměrnou jednotkovou cenu obdobného výrobku na indickém trhu na 20,91 CNY za kilogram. Pokud by průměrné dumpingové rozpětí přímo srovnatelných typů výrobků bylo vypočteno pouze na základě srovnání těchto dvou cen, bylo by to 30,7 %.

91 Jak uvádí Komise, použití sporné metody k určení upravené běžné hodnoty neodpovídajícího typu výrobku s kontrolním číslem výrobku (PCN) 0002FF00BN, který měl průměrnou jednotkovou vývozní cenu 11,83 CNY, vede k částce 15,46 CNY. Je přitom třeba konstatovat, že tento výpočet má za následek dumpingové rozpětí ve výši 30,7 % pro dotčený neodpovídající typ výrobku, tedy stejnou výši jako průměrné dumpingové rozpětí uvedené v bodě 90 výše.

92 Je pravda, jak vyplývá z písemné odpovědi Komise na otázku Tribunálu, že výpočet dumpingového rozpětí pro každý typ výrobku a pro dotčený výrobek jako celek je složitější než ve výše uvedených příkladech a zahrnuje další operace.

93 Jak totiž uvádí Komise, za účelem získání celkové částky dumpingu pro každý typ výrobku se rozdíl mezi vývozní prodejní cenou a běžnou hodnotou vynásobí vyváženým množstvím. Tato částka dumpingu se poté odečte od celkové částky vývozů, aby se získalo dumpingové rozpětí vztahující se k dotčenému typu výrobku, které je vyjádřeno jako procento nákladové ceny, pojištění, ceny dopravy (CIF) na hranici Unie a před proclením. Jak je uvedeno v tabulce ze dne 29. května 2017, stejné operace se provádějí, pokud jde o určení dumpingového rozpětí pro dotčený výrobek jako celek, po přidání částek dumpingu pro každý typ výrobku.

94 Mimoto, jak žalobkyně uvedla v žalobě, v praxi je pro daný typ výrobku vývozní cenou, která se používá v rámci spravedlivého srovnání mezi běžnou hodnotou a touto cenou, jeho cena po opuštění továrny, zatímco vývozní cenou, od které je odečtena částka dumpingu za účelem určení dumpingového rozpětí tohoto typu výrobku, je cena CIF, to znamená, že zahrnuje veškeré náklady na dopravu na hranici Unie.

95 Tabulka ze dne 29. května 2017 však ukazuje, že tyto rozdíly mezi zjednodušenými příklady žalobkyně a Komise a výpočty dumpingového rozpětí, které Komise provedla v praxi, výsledek sporné metodiky příliš nezměnily. Z této tabulky totiž vyplývá, že dumpingová rozpětí vypočtená pro 983 typů neodpovídajících výrobků spadají do rozmezí hodnot mezi 24 % a 28 %. Malý rozsah těchto dumpingových rozpětí však není srovnatelný s tím, který byl zjištěn u dumpingových rozpětí přímo srovnatelných a „kvazi odpovídajících“ typů výrobků, který se pohybuje od záporných hodnot nižších než -50 % po kladné hodnoty dosahující téměř 500 %, jak je uvedeno v bodě 86 výše.

96 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že Komise neprokázala, že za pomocí sporné metody provedla rozumný odhad tržní hodnoty rozdílů ve fyzických vlastnostech mezi typy neodpovídajících výrobků a přímo srovnatelnými typy výrobků. Proto neprokázala, že použití této metody vede k spravedlivému srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozními cenami. Mimoto neprokázala, že úprava běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků, kterou tímto způsobem provedla, odpovídá rozumnému určení této běžné hodnoty, tj. určení založenému na hodnotách a parametrech, které lze považovat za obvyklý výsledek působení tržních sil. Použití chybné sporné metody tedy není v souladu ani s čl. 2 odst. 7 písm. a), ani s čl. 2 odst. 10, *ab initio* a písm. a), základního nařízení.

97 Vada, jíž je stiženo posouzení tvůrce napadeného aktu nebo metoda, kterou použil, nemůže zajisté stačit k odůvodnění zrušení tohoto aktu, pokud za konkrétních okolností dané věci nemohla mít uvedená vada rozhodující vliv na výsledek (v tomto smyslu viz obdobně rozsudky ze dne 9. července 2008, Alitalia v. Komise, T-301/01, EU:T:2008:262, bod 307 a citovaná judikatura, a ze dne 15. prosince 2010, CEAHR v. Komise, T-427/08, EU:T:2010:517, bod 161 a citovaná judikatura).

98 Je však třeba konstatovat, že v projednávaném případě tomu tak není.

99 Na jedné straně, jak vyplývá z bodu 66 výše, nelze totiž s ohledem na nezanedbatelnou část objemu vývozů žalobkyně dotčenou použitím sporné metody vyloučit, že měla významný dopad na výši dumpingového rozpětí žalobkyně stanovenou v bodě 1 výrokové části napadeného nařízení.

100 Na druhé straně rozumnou povahu odhadu hodnoty fyzických rozdílů mezi neodpovídajícími typy výrobků a přímo srovnatelnými typy výrobků a spravedlivou povahu srovnání, ke kterému vedla úprava na základě tohoto odhadu, nelze posuzovat s ohledem na to, zda existují vhodnější alternativní metody či nikoli.

101 Jak totiž konstatoval Soudní dvůr, i když z čl. 2 odst. 10 ve spojení s odstavcem 11 základního nařízení vyplývá, že výpočet dumpingového rozpětí musí být založen na spravedlivém srovnání, pojem „spravedlivější srovnání“ se v těchto ustanoveních nenachází. V každém případě, jelikož metoda nemůže být považována za prostředek, který zajistí spravedlivé srovnání, nelze tvrdit, že využití jiné metody výpočtu běžné hodnoty by nezajistilo spravedlivější srovnání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 71). Tyto závěry se použijí obdobně na pojem „rozumný odhad“ uvedený v čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení.

102 V projednávané věci Komise, jež byla vyzvána Tribunálem v rámci otázky k písemnému zodpovězení, aby sdělila, zda uvažovala o jiných metodách než o sporné metodě, pokud jde o neodpovídající typy výrobků, uvedla, že si tuto metodu vybrala po vyloučení tří možností. Zaprvé s ohledem na značný počet typů výrobků vyvážených žalobkyní (přibližně 1 500), zejména neodpovídajících typů výrobků (přibližně 1 000), Komise vyloučila individuální určení běžné hodnoty pro každý neodpovídající typ výrobku. Zadruhé ze stejných důvodů Komise rovněž považovala za nemožné identifikovat výrobky, jež se úzce podobají. Zatřetí, jak je uvedeno v bodě 76 výše, Komise rovněž odmítla možnost použít jednotnou běžnou hodnotu pro všechny neodpovídající typy výrobků z důvodu značného kolísání vývozních cen na konci roku u těchto různých typů výrobků.

103 Kromě toho Komise v rámci stejné písemné odpovědi a na jednání uvedla, že bylo nepatřičné uvažovat o tom, že bude vycházet z cen typů výrobků, které výrobce ze srovnatelné země uváděl na indický trh, ale sám je nevyráběl. Tvrdila totiž, že neměla žádné informace o cenách těchto typů výrobků, že bylo možné, že tyto typy výrobků dovážené z Číny byly předmětem dumpingu a že jejich použití by v tomto případě v podstatě znamenalo srovnání čínského vývozu do Unie a do Indie. Na jednání dále uvedla, že čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení ji neumožňoval použít pro jednu část typů dotčených výrobků základní metodu pro určení běžné hodnoty stanovenou těmito ustanoveními a pro druhou část doplňující metodu. Podle jejího názoru tedy nebylo možné pro neodpovídající typy výrobků použít ceny výrobců v Unii. Dodala, že v případě, že by mohla tyto ceny použít, musela by v každém případě provést úpravy z důvodu velkého počtu typů výrobků prodávaných žalobkyní na vývoz.

104 Je však třeba uvést, že i kdyby se Komise oprávněně domnívala, že všechny tyto alternativní metody jsou buď nepřiměřené, či je nemožné je provést, nebo že mohou vyžadovat takové úpravy, jaké se používají na základě sporné metody, z bodu 96 výše vyplývá, že Komise neprokázala, že použití sporné metody umožňuje dospět k spravedlivému srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozními cenami a že odpovídá rozumné povaze určení této běžné hodnoty.

105 V každém případě Komise neprokázala, že neexistují žádné alternativní metody.

106 V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že v takovém případě, jako je projednávaný případ, kdy výrobce ze srovnatelné země nevyrábí ani neprodává určitý typ výrobku, se unijní orgány mohou rozhodnout, že buď vyloučí tento typ výrobku z definice „posuzovaného výrobku“, nebo početně zjistí běžnou cenu pro uvedený typ tak, aby mohly v rámci výpočtu dumpingového rozpětí zohlednit vývozní transakce tohoto typu výrobku (obdobně viz rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 70).

107 Mimoto, i kdyby v projednávaném případě velký počet neodpovídajících typů výrobků ztěžoval uplatnění jednoho nebo druhého z těchto řešení, je třeba uvést, že Komise, jež byla vyzvána Tribunálem, aby se vyjádřila na jednání k tomuto tématu, neprokázala, že by nebyla schopna provést metodická rozhodnutí v souladu s použitelnými pravidly, pokud by v dřívější fázi antidumpingového šetření posuzovala otázky výpočtu běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků a případných nezbytných úprav.

108 Je třeba totiž připomenout, jak je uvedeno v bodě 57 výše, že v prozatímním nařízení Komise původně vyloučila neodpovídající typy výrobků z výpočtu běžné hodnoty a teprve po přihlédnutí k připomínkám žalobkyně v tomto ohledu se orgány v rámci prováděcího nařízení č. 430/2013 rozhodly zohlednit tyto typy výrobků v rámci tohoto výpočtu.

109 Vysvětlení Komise na jednání přitom neprokazují, že by nemohla před přijetím prozatímního nařízení zvážit jiné metody pro zohlednění neodpovídajících typů výrobků ve výpočtu dumpingového rozpětí, jelikož s ohledem na srovnání údajů výrobce ve srovnatelné zemi a údajů žalobkyně mohla od této fáze zjistit, že uvedený výrobce ve srovnatelné zemi vyráběl pouze omezený počet typů výrobků prodaných žalobkyní na vývoz.

110 Komise zejména neposkytla žádný konkrétní důkaz, který by umožňoval vyloučit možnost použít, pro účely rozumného odhadu tržní hodnoty fyzických rozdílů k provedení nezbytných úprav běžné hodnoty neodpovídajících typů výrobků, údaje, které měla v té době k dispozici, pokud jde o výrobní ceny v Unii (viz bod 109 odůvodnění prozatímního nařízení).

111 Je pravda, jak Komise uvedla s ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 46 a 47 výše, že znění čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení vylučuje, aby se při určování běžné hodnoty jedné části dotčených typů výrobků používala základní metoda stanovená těmito ustanoveními a současně pro druhou část doplňující metoda, která zahrnuje zejména možnost použít ceny v Unii. Stejně tak Komise správně tvrdí, že použití této základní metody se lze vyhnout pouze tehdy, když jí není možné uplatnit.

112 Znění čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení však nevylučuje, aby jakmile se získá běžná hodnota použitím základní metody stanovené těmito ustanoveními, byla podle čl. 2 odst. 10 uvedeného nařízení provedena úpravu této běžné hodnoty za použití jiných cen než domácích cen ve srovnatelné zemi nebo vývozních cen z této země, pokud jsou tyto ceny obvyklým výsledkem působení tržních sil, a zejména skutečné hospodářské soutěže.

113 Z těchto ustanovení přitom vyplývá, že normotvůrce nevyloučil, aby za určitých podmínek byla jako přiměřený základ pro určení běžné hodnoty použita „cena, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně [Unie]“. Tím spíše není patrně vyloučeno, aby za účelem spravedlivého srovnání nemohl být vzhledem k nedostatku jiných dostupných údajů rozumný odhad tržní hodnoty fyzických rozdílů tvořen rozdílem mezi cenou dotčeného neodpovídajícího typu výrobku a průměrnou cenou přímo srovnatelného typu výrobku jednoho nebo několika výrobců v Unii.

114 Z výše uvedeného vyplývá, že první část třetího žalobního důvodu je opodstatněná a může vést ke zrušení napadeného nařízení.

115 Tento závěr není argumenty Komise zpochybněn.

116 Zaprvé na rozdíl od toho, co tvrdí, Komise totiž tím, že určila tržní hodnotu rozdílů mezi posuzovanými typy výrobků na základě vývozní ceny neodpovídajících typů výrobků, což je podle jejího argumentu cena zaplacená v Unii za toto zboží prvním nezávislým zákazníkem, nesplnila ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení.

117 V tomto ohledu je podle Komise domněnka, že se tržní hodnota zboží odráží v ceně zaplacené prvním nezávislým zákazníkem, potvrzena definicí pojmu „tržní hodnota“ podle mezinárodních oceňovacích standardů definovaných IVSC. Podle této definice je totiž tržní hodnotou „odhadovaná částka, za kterou by měl být majetek k datu ocenění směněn v transakci bez osobních vlivů mezi dobrovolně kupujícím a dobrovolně prodávajícím po patřičném průzkumu trhu, na němž účastníci jednají informovaně, rozvážně a bez nátlaku“.

118 Z důvodů uvedených v bodech 70 až 75 výše přitom skutečnost, že vývozní cena neodpovídajících typů výrobků představuje cenu zaplacenou prvním nezávislým zákazníkem v Unii, nemůže očividně postačovat k tomu, aby byla považována za rozumný odhad tržní hodnoty. S ohledem na účel čl. 2 odst. 7 písm. a) a odst. 10 základního nařízení tento pojem totiž neznamená pouze to, že dotčená cena je placena nezávislým zákazníkem v rámci transakce bez osobních vlivů definované IVSC. Navíc musí být možné se ujistit o tom, že tato cena je obvyklým výsledkem působení tržních sil. V projednávaném případě tomu tak přitom nemůže být, jelikož tato cena může být ovlivněna dumpingem.

119 Zadruhé argument Komise, podle kterého použití sporné metody vedlo ke snížení dumpingového rozpětí žalobkyně, není relevantní. I kdyby totiž tomu tak bylo, je třeba poznamenat, že uvedená metoda byla použita na 28 % objemu vývozu žalobkyně, tj. na jeho podstatnou část. Nelze proto vyloučit, že v případě, že by byl odhad tržní hodnoty fyzických rozdílů mezi podobným typem výrobku a neodpovídajícími typy výrobků založen na vhodné metodě a v souladu s příslušnými ustanoveními, toto dumpingové rozpětí by bylo ještě výrazněji sníženo.

120 Zatřetí s argumentem Komise, podle kterého musí být legalita dotčené metody v podstatě posouzena pouze s ohledem na požadavky čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení, a nikoliv podle požadavků čl. 2 odst. 7 písm. a) nebo odst. 11 uvedeného nařízení, jelikož se tato metoda vztahuje pouze k fázi spravedlivého srovnání, nelze souhlasit.

121 Úprava běžné hodnoty provedená při použití sporné metody má totiž z podstaty věci dopad na úroveň, na které byla tato běžná hodnota určena, a následně na určení dumpingové rozpětí. Pokud tedy použití této metody vedlo k určení těchto dvou parametrů, které není v souladu s cíli čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení ani s cíli čl. 2 odst. 11 téhož nařízení, unijní soudce může, nebo dokonce musí, konstatovat porušení těchto ustanovení.

122 Mimoto žalobkyně se v každém případě dovolávala porušení čl. 2 odst. 10, *ab initio* a písm. a), základního nařízení. Jak bylo uvedeno v bodě 77 výše, Komise přitom neprokázala, že uplatněním sporné metody obnovila symetrii mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou neodpovídajících typů výrobků.

123 Začtvrté argument Komise, podle kterého v rámci základní metody stanovené v čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení nebyla povinna vycházet z „přiměřeného základu“ ve smyslu doplňující metody stanovené v tomto článku, je zjevně irelevantní. Jak totiž Soudní dvůr konstatoval, odkaz na „jakýkoli jiný přiměřený základ“ v rámci ustanovení tohoto článku týkajících se doplňující metody znamená, že v kontextu základní metody musí být základ, z něhož Komise musí vycházet při určení běžné hodnoty, přiměřený (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. března 2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, bod 25). Kromě toho, jak bylo opakovaně zdůrazněno, čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení vyžaduje, aby byl odhad tržní hodnoty fyzických rozdílů použitý pro účely spravedlivého srovnání rozumný.

124 Zapáté se Komise nemůže dovolávat skutečnosti, že použila spornou metodu v reakci na žádost žalobkyně, aby v rámci dumpingového rozpětí zohlednila vývozní transakce týkající se neodpovídajících typů výrobků.

125 Jak bylo totiž zdůrazněno v bodech 57 a 108 výše, v prozatímním nařízení Komise tyto transakce prostě a jednoduše vyloučila z výpočtu dumpingového rozpětí. Jak přitom připomíná žalobkyně v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu, takové vyloučení je podle Soudního dvora v rozporu s cílem různých metod pro výpočet dumpingového rozpětí, kterým je v souladu s cílem čl. 2 odst. 11 základního nařízení odrážet v plném rozsahu dumpingové praktiky. Podle Soudního dvora tak v důsledku takového vyloučení nemůže Komise stanovit vliv, který tyto transakce mohou mít na uvedený výpočet, takže se nemůže ujistit, že vypočtené dumpingové rozpětí odráží takový rozsah (rozsudek ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada, C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269, bod 55).

126 Mimoto, jak žalobkyně správně uvedla na jednání, Komisi pouze žádala, aby při určení běžné hodnoty zohlednila transakce týkající se neodpovídajících typů výrobků. Vůbec ji nežádala, aby k výpočtu běžné hodnoty těchto typů výrobků použila spornou metodu. Naopak, jak vyplývá z přezkumu třetí výtky vznesené v rámci prvního žalobního důvodu původní žaloby provedeného Tribunálem, žalobkyně před přijetím prováděcího nařízení č. 430/2013 byla proti přijetí této metody, a dokonce navrhovala použít alternativní metodu (rozsudek ze dne 30. června 2016, Jinan Meide Casting v. Rada, T-424/13, EU:T:2016:378, bod 123).

127 Ze všeho, co bylo uvedeno výše, vyplývá, že první části třetího žalobního důvodu musí být vyhověno.

3. K druhé části, vycházející z toho, že Komise porušila čl. 2 odst. 11 základního nařízení tím, že přijala metodu vedoucí k faktickému vyloučení transakcí týkajících se neodpovídajících typů výrobků

128 Žalobkyně uvádí, že přijetím metody, jež vede k domněnce, že dumping pro neodpovídající typy výrobků je na stejné úrovni jako pro přímo srovnatelné typy výrobků, nakonec zjištěné dumpingové rozpětí neodráží v plném rozsahu dumpingové praktiky, což je v rozporu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení. Uvádí, že tato metoda má za následek faktické vyloučení transakcí týkajících se těchto typů výrobků a je založena na chybném předpokladu, že tyto transakce neměly skutečný dopad na celkové dumpingové rozpětí. Ve své replice tvrdí, že postoj Komise k této otázce je v rozporu s rozsudkem ze dne 5. dubna 2017, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener v. Rada (C-376/15 P a C-377/15 P, EU:C:2017:269).

129 Na jedné straně Komise odpovídá, že žádný typ výrobku nebyl vyloučen. Naproti tomu tvrdí, že v každém případě, i kdyby bylo zjištěno, že použitá metoda fakticky vylučovala neodpovídající typy výrobků, nepředstavuje tato metoda porušení čl. 2 odst. 11 základního nařízení, jelikož z judikatury a z článku 2.4.2 antidumpingové dohody vyplývá, že nesrovnatelné vývozní transakce mohou být vyloučeny, aby bylo zajištěno spravedlivé srovnání.

130 V tomto ohledu je nejprve třeba uvést, že v rozsahu, v němž projednávaná část vychází z předpokladu, podle kterého sporná metoda vedla Komisi k faktickému vyloučení transakcí týkajících se neodpovídajících typů výrobků, nezbývá nic jiného, než ji zamítnout.

131 I kdyby totiž sporná metoda vedla Komisi k výpočtu totožného nebo přinejmenším velmi podobného dumpingového rozpětí pro všechny tyto typy výrobků, nic to nemění na tom, že zohlednění těchto typů výrobků mělo dopad na celkové dumpingové rozpětí. V tomto ohledu je třeba připomenout, jak je vysvětleno v bodě 93 výše, že s cílem získat celkové dumpingové rozpětí Komise sčítá částky dumpingu získané pro každý typ výrobku, a tím dochází k celkové částce dumpingu pro dotčený výrobek jako celek, kterou poté odečte od celkové částky vývozních transakcí uskutečněných žalobkyní. I kdyby tedy u každého z výrobků odpovídaly totožnému nebo velmi podobnému dumpingovému rozpětí, částky dumpingu získané pro neodpovídající typy výrobků, které byly připočteny k částkám dumpingu ostatních typů výrobků, nutně měly dopad na celkové dumpingové rozpětí. Není vyloučeno, jak tvrdí Komise, že sporná metoda dokonce přispěla ke snížení úrovně tohoto celkového dumpingového rozpětí.

132 Naproti tomu v rozsahu, v němž se v této části tvrdí, že sporná metoda je v rozporu s cílem čl. 2 odst. 11 základního nařízení, jelikož výsledek použití této metody neumožňuje odrážet skutečný rozsah dumpingu, musí být této části na základě odůvodnění uvedeného v bodech 83 až 86 výše vyhověno.

133 Z výše uvedeného vyplývá, že třetímu žalobnímu důvodu je třeba vyhovět v obou jeho částech, takže napadené nařízení musí být zrušeno. V zásadě tedy není třeba zkoumat ostatní žalobní důvody.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

1) **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1146 ze dne 28. června 2017, kterým se opětovně ukládá antidumpingové clo na dovoz příslušenství (fitinek) pro trouby nebo trubky z kujné (tvárné) litiny se závitem pocházejícího z Čínské lidové republiky a vyráběného společností Jinan Meide Castings Co., Ltd, se zrušuje.**

2) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. září 2019.

Podpisy.